

**Mali in veliki petelini.** Če se mali petelinčki kavsajo in kljujejo, veliki nikdar ne posegajo vmes; kvečjemu veliki kokot malo postrani zagodrnja, češ: pamet, pamet! Med ljudmi, ki bi imeli biti pametni, pa ni vedno tako. Tam neko nedeljo (24. januarja t. l.) so se nekaj obmetavali s kamenjem v vasi Stubica na Hrvatskem po sv. maši mladi fantalini, ali za res ali za šalo, ne vemo. Starejši, ki so prišli iz cerkve, so brž posegli vmes tako, da je nastala pravcata bitka. Posledice so bile strašne. Okrog 150 oseb je bilo ranjenih, tri osebe so pa vsled težkih ran umrle. Pregovor: Iz malega raste veliko — se je na žalost tudi tu uresničil.

**Med najhujše nesreče** štejemo norost. So ljudje, ki bi bili lahko pametni, pa noré: eni za čezmernim veseljačenjem, drugi za pretiranim športom, tretji za alkoholnimi pijačami itd. Taki so svojih norosti sami krivi. Obžalovanja so pa tembolj vredni tisti nedolžni revčki, ki se jim um omrači. Krivda je morda v boleznih, morda pa v kom izmed prednikov; saj je znano, da se n. pr. posledice alkohola ali nekaterih zablod pojavljajo dostikrat v tretjem ali četrtem pokolenju. Kaj je povzročilo, da je nenadoma znorela — in sicer v spanju — neka komaj 15 let stara deklica v Sisku, ne moremo vedeti. Pišejo pa, da je popolnoma divjala, ne da bi se bila tega zavedala. Najprej je v sobi z golimi rokami razbila šipe; potem je skočila na ulico ter naskočila dva mimoidoča človeka. Nato je splezala na drog električne napeljave ter potrgala vse žice. Sreča, da je tok ni ubil. Ko jo je pa besnost popustila, je padla na tla ter trdila, da se ji je sanjalo nekaj strašnega. — Morda se bo deklici um še popolnoma zjasnil.

**Kup nesreč.** Vsak letni čas ima kaj zanimivega, pa tudi svoje nevarnosti. Poleti ropotá dostikrat v oblakih, da je groza. Električna sila si izbere svojo žrtev med ljudmi, če so ji blizu in se ji ne izognejo. Dne 29. maja so se sprehajali v mestnem vrtu v Ptujju vajenci, ko je prihrumela nevihta, nasičena z zračno elektriko, pa je kar dva izmed njih izbrala in obsodila na smrt, enega pa hudo ošinila. Na Trebelnem (Dolenjsko) je pa nekako istočasno prehitela nevihta 40 letno mater Ivano Debevc, ko je šla s triletnim sinčkom Ivančkom iz vinograda domov. Kar takorekoč iz suhega je treščilo in zadelo oba do mrtvega. — V Št. Jerneju na Dolenjskem je pa neka štiriletna hčerka prišla za puško svojega očeta, ki je v mlinu streljal podgane. Ker je bila puška nabita, se je sprožila, in oče, Stanko Kušlan, je zadet čez pol ure izdihnil. — Koliko je bilo takih nesreč samo po vojni! — Užigalice in strelivo bi bilo treba bolj skrivati.

**Nevarna igrača.** Tako-le so poročali časopisi nedavno: 4. junija je zasledil fantek Alojzij Korat, doma v Trbonjah nad Muto, ko je pasel, kačo. Hotel se je z njo poigrati; a ta žival ne pozna šale in ne igrače. Ovila se je fantku, ki mu odrastli gotovo še niso dovolj temeljito povedali, kakšne muhe ima modras v svoji strupeni glavi — kar fletno okrog roke in ga pošteno kavsnila, pa tako, da mu je pustila pod kožo svojo morilno slino, ki se ji pravi — strup. Fantek, ki je učenec prvega razreda, je seveda jokal in kričal. Njegova šestletna sestra je pa priskočila pa se junaško potegnila za bratca. Pograbila je kačo za rep, pa jo potegnila z roke in vrgla na tla. Fantiča je rešil zdravnik, da ni umrl. — S takimi živalcami se torej ni igrati!

## Modrost v pregovorih domačih in tujih.

### Morje.

Morje je najlepše, če ga na suhem gledaš.  
Če je morje mirno, je lahko biti krmar.  
Kdor ob morju biva, se vode ne boji.

Čez morje ni mostu.

Morja ne razburkaš, če vržeš kamen vanje.

Morja ne izsušiš z gobo.

Morje se ne usmradi kot luža.

Tudi morje ima dno.

Kjer se morje začne, tam se tudi neha.

Če hočeš k morju priti, moraš za studenci iti.

Ko bi vode v morje ne tekle, bi bilo že zdavnaj suho.

Morje vse požre.

Morje požre učenjaka in bedaka.

Kdor v morje pade, se tudi za bilko prime.

Kdor v morju ni utonil, še lahko doma.

Riba v morju ne utone.

Morje uči moliti.

Sredi morja je veliko valov.

Veliko morje, veliki valovi.

Globoka morja nosijo velike ladje.

Kar se na morju obljubi, se na suhem pozabi.

### Reki.

Ribo vrēči v morje.

Na morje sejati.

Komu gore in morja obljubovati.

Potopiti v morje pozabnosti.

### Drobiž.

**Ena izmed grozot indijskih goščav.**

Indija je znana kot domovina najlepših, obenem pa tudi najkrvoločnejših zverin. Služijo jim ondotne džungle (goščave) kot varno skrivališče. Te zveri neprestano povzročajo strah in trepet prebivalcem bližnjih vasi. Boj med ljudmi in temi zverinami se vodi brez prestanka. Zahteval je pa že in še zahteva neštevilne človeške žrtve.

Enega izmed takih bojev se je udeležil tudi raziskovalec prof. J. F. Rock od poljedelskega oddelka Združenih držav. Mudil se je v Indiji, da najde seme nekega zelo redkega in dragocenega drevesa, iz

kojega sadu se izdeluje edino znano zdravilo proti gobavi bolezni.

V tistem času je okrog naselbine, kjer se je mudil ta profesor, uganjal svoje grozovitosti velikanski tiger, ki je imel posebno naslado nad človeškim mesom. Več mesecev je ta zverina zapuščala od časa do časa svoje skrivališče, napadala naselbine in ugrabljala prebivalce, ki so delali na polju ali pa se drugače nahajali izven vasi. Večina žrtev so bile ženske in otroci. Sedemnajst izmed njih je bilo že ugrabljenih, koliko je pa poleg teh pograbila ta zver in pogoltnilo nje žrelo, pa itak ne bodo nikoli dognali. — Nihče se več ni upal zapustiti vasi, ako ni imel s seboj močnega oboroženega spremstva.

Vsak poizkus domačinov, da bi ujeli ali ubili tega svojega strahovalca, se je ponesrečil. Nekoč se je tiger pač ujel z nogo v neko zanko, toda ni se dolgo pomišljal — odgrizel si je kremplje na nogi in se izmotal na ta način. Od tedaj pa se je vedel izredno pazljivo in oprezno, in skoraj izreden razum bi mu pripisoval, kdor bi bil pazno zasledoval, kako se je znal ta morilec izogibati zankam in kako mojstrsko je takoj spoznal vsako zastrupljeno nastavljeno hrano in se je ni dotaknil. Vsled njegove pohabljenosti noge so mu naredili domačini ime »Betičasta noga«, in njegova sled se je izlahka razločila med drugimi sledovi.

Omenjeni profesor J. F. Rock si je najel četo domačinov, da so mu služili kot vodniki in nosači, prodrli je v goščavo, kjer je tudi našel seme dotičnega drevesa. Ko se je pa, zadovoljen s svojim uspehom, odločil za povratek in s svojo četo napravil nekaj stopinj po izsušeni strugi neke reke, je začul prestrašen vzklik svojih spremljevalcev. Kazati so mu pričeli sledove velikih šap v pesku, katere je njih bistro oko takoj spoznalo za sledove »Betičaste noge«.

Zverina je namreč izvohalala skupino ljudi, ki so spremljali profesorja, in jim je sledila miljo za miljo. Toliko je bila presodna, da je vedela, da ni varno nasti tako velike gruč; zato se je pazno plazila za njimi in potrpežljivo čakala, da bi kateri izmed njih malo zaostal, pa bi navalila nanj brez skrbi in si ga privoščila za masten obed. Toda ni se ji to

posrečilo, in profesor se je vrnil s nepoškodovanim spremstvom v vas.

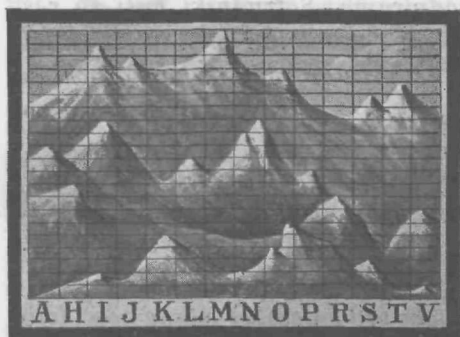
Zalezujoča zver, ki ji je rasel apetit od ure do ure, je bila pač razočarana v svojem pričakovanju, ko je videla, da je četa varno prispela v vas. Gnana od lakote in srda je pričela preiskovati obrobje vasi. Njen ostri voh je kmalu zaduhal sredi riževega polja malo kočico, ki je bila nekoliko oddaljena od skupine hiš v vasi. Gladni krvoločnež je parkrat skrivoma obkrožil hišo, previdno prevohal vse razpoke v bambusovih stenah in končno prišel do zaključka, da v koči ni toliko ljudi in niso tako močni, da bi bili kos njegovim jakim čeljustim in krempljem. Z glušočim in mozeg pretresujočim rjoventjem se je zakadil v vrata kočice, jih predrl in stal iz oči v oči družini, sestoji iz treh žensk, malega dečka in dojenčka. (Konec.)

### 3. Skrivalica.

(Domen, Zgonik.)



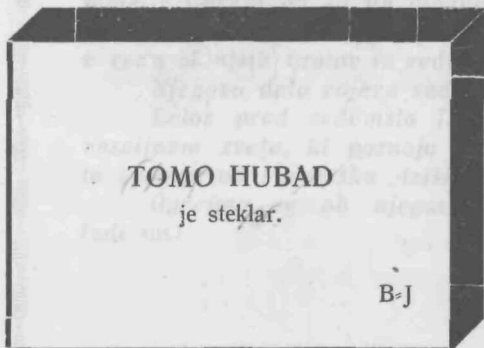
### 1. Vrhovi.



Kaj ti povedo te črke?

### 2. Napis.

(J. Kocelj.)



V tem napisu se skriva pregovor.

### 4. Lestvica.

|   |   |   |   |
|---|---|---|---|
| a |   | a | Dva soglasnika;                             |
| a | a | a | ognjenik;                                   |
| d |   | d | dva samoglasnika;                           |
| d | e | e | stari prebivalci naših pokrajin;            |
| e |   | e | dva soglasnika;                             |
| e | e | g | žensko krstno ime;                          |
| i |   | i | dva soglasnika;                             |
| i | i | r | nevaren človek;                             |
| j |   | j | dva samoglasnika                            |
| j | j | k | vidiš na uradnih listinah;                  |
| l |   | l | dva samoglasnika;                           |
| l | m | m | moč, ki jo imaš na voljo svojega bližnjega; |
| n |   | n | dva soglasnika;                             |
| o | o | o | staro mesto;                                |
| p |   | r | dva soglasnika;                             |
| r | r | š | del sveta;                                  |
| t |   | u | dva soglasnika;                             |
| u | v | v | ime meseca;                                 |
| z |   | z | dva samoglasnika.                           |

Če črke prav razvrstiš, dobiš ob straneh dva Levstikova verza iz zbirke njegovih »Lesnik«.

Rešilci in imena rešilcev — ki se sprejemajo le tekom 10 dni po izidu lista in se objavlja le imena onih rešilcev, ki bodo rešili vse zagonetke — v prihodnji številki.